

cimus: cuius perpetuam protectricem nos esse volumus.
Anno filii nostri XLII. III. Non. Julii, Luna 17,
senia quinta, ex Ierosolymis.

Tertia ad Florentinos hæc est: [Pag. 852.]

Maria Virgo.

Florentia Deo, & Domino Jesu Christo Filio meo,
& mihi dilecta. Tene fidem, infra orationibus, robo-
rare patientia. His enim sempiternam consequeris sa-
lutem apud Deum. [6]

(6) Testimonia & censuras harum epistolarum vide apud memoratum Fabricium, qui de P. Melch. Inchofer dekenore epistola Mariæ Virginis ad Mellanenſes ita scribit. Titulus integer libri Inchoferiani hic est: Epistola B. Mariæ ad Mellanenſes Veritas vindicata, ac plurimis gravissimorum scriptorum testimoniis & rationibus erudite illustrata, auctore P. Melch. Inchofer Aultraco e Soc. Jesu. Mellanz 1692. Non placuit Congregationi Indicis librorum prohibitorum, quod tam audacter, & confidenter illam epistolam, tanquam certissime B. Mariæ genuinam, confirmasset. Itaque vocatus Romam, & mutare quedam, inscriptionemque ipsam libri aliam facere iussus, iterato edidit opus illud Viterbii anno 1731. sub titulo: De epistola B. Virginis Mariæ ad Mellanenſes Conjectatio plurimis rationibus & verisimilitudinibus locuples, auctore P. Melch. Inchofer. Vide Bibliothecam Jesuiticam pag. 608. editionis Soutelliana.

DE

SANCTO JOSEPH

MARIÆ VIRGINIS SPONSO
CHRISTI PATRE.

1. S. Joseph cuius filius est?

R. Secundum Matthæum [Cap. I. 15. 16.], qui a Davide per Salomonem, reliquosque Reges Juda generationes numerat, est filius Jacob; secundum Lucam (Cap. III. 23. 31.), qui ab eodem Davide per Nathan filio ejus altero ex eadem Bethsabee (1. Paralip. cap. III. 5.) illas ducit, est filius Heli. Matthæus naturam, Lucas sequitur Legem. Nimirum Matthæus, qui a Davide per Salomonem ducebat originem, uxorem duxit Etham, quam postea habuit in matrimonio Melchi, seu Mathar, oriundus a Davide per Nathan. Marthan ex ea suscepit Jacobum, Melchi suscepit Helim. Itaque Jacobus & Heli fratres erant uterini. Heli sine liberis mortuo Jacobus viduam ejus sibi conjunxit, ut suscitaret semen fratris sui juxta Legis præceptum (Deuter. XXV. 5.), ex eaque genuit Josephum secundum naturam filium suum, ut Matthæus, secundum Legem filium Heli, ut Lucas narrat. Ita Julius Africanus, qui ineunte sæculo III. floruit, in epistola ad Aristidem, apud Eusebium lib. I. Hist. Eccl. cap. 7. Africanus, ut scribit Baronius in Apparatu ad Annales §. 34. Hieronymus ac ceteri antiquorum Patrum mira consensione adscripti sunt. [1]

2. Quid præterea de eo narrant Evangelistæ?

R. Hæc, quæ sunt omnibus notissima. Sponsam fuisse Mariæ matris Christi, (2) fuisse virum justum (Matth. I. 18.), nempe in omni virtute perfectum, ut explicat S. Chryostomus, atque ideo Mariam, quam ferre partum compererat, antequam convenirent, cum nollet traducere, (id est divulgare,

nam hoc etiam multi codices habent, ut ait S. Augustinus) de ea clam dimittenda cogitasse: hæc cogitanti Angelum in fornix ostendisse, ut scribit S. Chryostomus, quod propter quod solum sponsam & secum habere metuebat, & a se dimittere cogitabat, ob hoc ipsum magis illam accipere debebat, secumque retinere, si in crepta vellet permanere justitia, quoniam Spiritus Sancti virtute concepisset. (3) Eidem tunc significatum ab Angelo, eam parturam filium, cui ipse nomen Jesus imponeret. Eundemque cum ea, appropinquante jam partu, ivisse Bethleem, ut juxta edictum Cæsaris Augusti nomen suum profiteretur (Luc. II. 4. 22. 39.) : atque inde quadagesimo post partum die venisse Ierosolymam, ut ambo puerum Domino offerrent, & Legis imperata facerent. Ierosolyma in patriam suam Nazareth reverso iterum per quietem apparuisse Angelum jubentem [Matth. II. 13. 19. 23.], ut fugeret in Ægyptum, & infantem Jesum, qui ab Herode quærebatur ad necem, ab imminente vitæ periculo subtraheret. (4) Post obitum Herodis tertio Angelum dormienti oblatum imperasse reversio- nem in terram Israel (Luc. II. 42. 51.), eisdemque Angeli monitu secessisse in partes Galilææ, & Nazarethi habitasse. Inde quotannis Ierosolymam ad Paschatis solemniam celebranda ire solitum, una cum Virgine sponsa etiam puerum Jesum jam duodennem duxisse, ipsum magno animi dolore amisisse: tribus post diebus repertum, reductumque semper obsequentissimum habuisse. Post hæc nullam Josephi mentionem invenies apud Evangelistas: nisi quod eum fuisse fabrum intelligitur ex Matthæo (Cap. XIII. 55.), & Marco (Cap. V. 3.), apud quos Jesus fabri filius vulgo appellatur. (5)

3. Qua-

(1) Notandum est, patrem Heli ab Africano appellari Melchim: in vulgari autem hodiernis apud Lucam cap. III. 23. 24. Mathar dici patrem Heli, & nepotem Melchi. S. Augustinus lib. 2. Retract. cap. 7. §. 2. non solum cum Africano duplicem Josephi patrem naturalem unam, legalem alterum admittit, sed etiam Melchim facit patrem Heli, ex quo videtur colligi, in textu quoque D. Lucæ Augustini ætate Melchi, non Mathar fuisse. Augustinum sequitur D. Thomas 3. part. quest. 32. art. 3. ad 2. Vide Dissertationem Augustini Calmet de conciliatione genealogiarum Jesu Christi, Evangelio D. Lucæ præpositam pag. 381.

S. Chryostomus serm. in diem natalem Christi, qui est 31. tom. 5. pag. 420. & 421. Josephum pariter, ac Mariam facit Civem Bethleemitas: & verba illa de domo David, quæ sunt apud Lucam cap. I. 27. ait, non ad Josephum, sed ad Mariam esse referenda. Id ipsum repetit hom. 2. in Matthæum pag. 15. concludens ex eo, quod Maria fuerit ex domo, & familia David, etiam Josephum inde fuisse. Fuerat quippe in lege præceptum, ex diversis tribus non debere usurpari conjugium.

(2) Bollandus 19. Martii pag. 4. §. 1. num. 1. Evangelista Matthæus omnes omnino, quæ dicit aut cogitari possunt, laudes in sanctissimum Josephum videtur concessisse, cum dixit virum Mariæ, quæ videlicet natus est Jesus, qui vocatur Christus.

(3) S. Augustinus serm. 51. cap. 6. §. 9. Idem serm. 82. cap. 7. §. 10. Joseph autem cum esset vir justus, & nollet eam divulgare, seu, ut interpretatur D. Thomas 3. part. quest. 29. art. 2. ad 3. nollet eam diffamare in publicum, quæ interpretatio admodum exprimit Græcum verbum *επισημασμενος*, in exemplum dare.

S. Chryostomus hom. 4. in Matth. pag. 31. & 35. ac paulo ante pag. 3. Cur in somnis, & non potius aperte, sicut & pastoribus, & Zachariæ apparuerat, & Virginitatis Quia scilicet erat vir proflus fidelis, & mansueti reverentia non indigens.

S. Irenæus lib. 4. adversus hæreses cap. 40. & S. Chryostomus hom. 5. in Matthæum pag. 45. putant, præter illa, quæ dicit Matthæus, Angelum memorasse Josepho ut viro justo, & prophetica assidue scripta meditanti, etiam verba Hæc cap. VII. 14. Ecce Virgo concipiet.

(4) Quæ cum audisset Joseph, nequaquam passus est scandalum, neque dixit, incerta ista res est, ac proflus ambigua: tu paulo ante dicebas, quia salvabit populum suum, & nunc se ipsum quidem non potest de periculis liberare. Sed fuga nobis necessaria est, & peregrinatio, ac transmigratio longinqua: contraria omnino sunt scilicet promissis. Sed horum nihil proflus opponit. Vir enim erat fidelis, neque curiose reverentis tempus inquit, quod utique ab Angelo non signate fuerat expressum: sed esto tibi, inquit, usquequo dicam tibi. Verum ille nec per ista quidem factus est signor, sed obediit libenter, & credidit omnes proflus tribulationes cum gaudio sustinens. S. Chryostomus hom. 8. in Matthæum pag. 76.

(5) Grotius in Matth. cap. XIII. 55. tom. 6. Crit. Sac. pag. 488. Aut memoria fessilit Origensem, aut Mariæ exen-

7. Quare voluit eam dimittere?

R. S. Augustinus serm. 51. cap. 6. §. 9. putat, eam voluisse dimittere, quia cum de se gravidam non esse sciret, jam velut consequenter adulteram existimabat. (16) Eadem Ambrosii est, eadem Chrysostomi, Justinii aliorumque sententia. (17) Sanctus vero Bernardus super Missus est hom. 2. §. 14. Quare, inquit, voluit dimittere eam? Accipe & in hoc non meam, sed Patrum sententiam. (18) Propter hoc Joseph voluit dimittere eam, propter quod & Petrus Dominum a se repellere dicens (Luc. V. 8.): Exi a me Domine, quia homo peccator sum, propter quod & Centurio a domo sua eum prohibebat, cum diceret [Matth. VIII. 8.]: Domine non sum dignus, ut intres sub tectum meum. Ita ergo & Joseph indignum & peccatorem se reputans, dicebat intra se, a tali, & a tanta non debere sibi ultra familiare prestari contubernium, cujus supra se mirabilem expectabat dignitatem. Ultra autem ex his duabus sententiis magis probanda sit, Bernardi, an Augustini, ego non audeo dicere. Dicit pro me Maldonatus (In Matth. cap. I. 19. pag. 39.), neque dubitabit Augustinus Bernardo antepone, atque affirmare, Bernardi opinionem, quamvis pietati ejus maxime conveniat, loco tamen non convenire. Etenim verba illa Angeli ad Josephum: Noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est, facti ostendunt, ideo solum voluisse Josephum dimittere Mariam, quod putaret filium in ea natum non de Spiritu Sancto, sed de adulterio natum, ideoque emissis accipere, ne probare adulterium videretur. [19]

(16) Idem S. Augustinus epist. 153. cap. 4. §. 9. Unde Joseph, cui Virgo Maria Domini mater fuerat desponsata, cum eam comperisset esse pregnantem, cui se nocerat non esse committendum, & ob hoc nihil aliud, quam adulteram credidisset, punit tamen eam noluit, nec approbator flagitii fuit. Nam hoc voluntas ejus etiam iustitie deputatur. Ita quippe de eo scriptum est: Et cum esset homo iustus, & nollet eam divulgare, statuit eam occulte dimittere. Hæc eo cogitante apparuit illi Angelus, qui doceret, & esse numinis, quod ille putaverat criminis.

(17) S. Ambrosius de Institutione Virginis cap. 5. §. 39. & S. Chrysostomus hom. 4. in Mattheum pag. 31. S. Justinus in Dialog. cum Tryph. pag. 303.

(18) Fortasse intelligit Origenes, & Basilium. Nam ille hom. 1. in diversos tom. 2. pag. 426. hic, seu alius, homilia in sanctam Christi generationem §. 4. pag. 598. in Appendice tom. 2. docet, iucio Josephum voluisse Mariæ nuntium remittere, quod se minime dignum existimaret, qui talis mulieris vir appellaretur. Verum hac ætate homilia illas Origenes, & Basilio adjudicant viri docti.

(19) S. Hieronymus in Mattheum cap. 1. pag. 1. scribit, hoc testimonium Mariæ esse, quod Joseph sciens illius castitatem, & admirans quod evenerat, celat silentio, cuius mysterium vescebat. Auctor Operis imperfecti hom. 1. in Mattheum pag. 773. O inestimabilis laus Mariæ! (Josephus) magis credebat castitati ejus, quam utero ejus, & plus gratias, quam nature. Quod autem idem Auctor Mariam Josepho dicentem facit, nescivisse se ex quo gravida esset, id aperte repugnat D. Lucae Evangelistæ testimonio cap. 1. 35.

(20) Libro 5. contra Julianum Pelagianum cap. 12. §. 48. Nec istam (Mariam) quesiverit, si necessariam conjugem non haberet. . . Integrum locum recitavi superius annotat. 6. ad caput 3. Vitæ B. Virginis.

(21) Idem adversus Helvidium cap. 5. pag. 312. Nos ita deservimus: Omnis unigenitus est & primogenitus; non omnis primogenitus est unigenitus: primogenitus est non tantum post quem & alii, sed ante quem nullus. Omne, inquit Dominus ad Aaron Numer. XVIII. 15. quod aperit vulvam ab omni carne, quæ offertur Domino, ab homine usque ad pecus, tibi erant: tantummodo pretiis redimantur primogenita pecorum immundorum. Deservit sermo Dei, quid sit primogenitus; Omne, inquit, quod aperit vulvam. Alioqui non sit primogenitus, nisi is tantum, quem sequuntur fratres: tamdiu Sacerdotibus primogenita non debentur, quamdiu & alia fuerint procreata, non forte, partu postea non sequente, unigenitus sit, & non primogenitus.

S. Epiphanius Har. 78. §. 21. Primogenitus vero nominat, eo quod ante creatas res omnes genitus est, & ut ait Apostolus. Primogenitus in multis fratribus: non respectu ad Mariæ liberum habitum, quasi alios illa peperit, sed ad eos omnes, qui adoptionem illius beneficio consecuti sunt. . . Est quidam in eo genere et simile, quod incarnatioem antecessit. Nam ut primogenitus re vera Patris ante creaturam omnem existisse dicitur, neque tamen ideo, quod alii post ipsum a Patre geniti sint, primogenitus vocatur; non enim fratrem alterum habuit, quippe qui sit unigenitus: ita & suscepto corpore Mariæ primogenitus appellatur; tamen unica ejus proles existierit, neque secundus ex ea sit illi frater in lucem editus.

(22) S. Chrysostomus in Matth. hom. 5. pag. 47. Donec hic posuit, non ut suspicis, quod vel postea aliquando cognoverit, sed ut dicas, quod etiam ante partum omnino intacta permanferit. Cujus igitur, inquit, gratia donec hic posuit est? Sæpe Scriptura divina hac uti elocutione consuevit, ut dicendo donec, non desinitum aliquod tempus includat. Nam & cum a Noe corpus ex arca esset emissus, non est, inquit, reversus, donec siccaretur terra. Et certe nec postea invenitur rediisse.

Auctor Operis imperfecti in Matth. hom. 1. pag. 774. scribit, Josephum non cognovisse eam, hoc est non scivisse, antequam pareret, cujus illa esset dignitatis. At id non consentit cum Evangelio Matthæi I. 20. apud quem est Angelus dicens Josepho: Noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est.

S. H.

8. Suscepit ne filios ex ea post Christum natum?

R. Nihil sane minus. Quamvis enim Mariam Virginem more virorum ceterorum duxerat, ut existimat S. Augustinus, (20) tamen cupiditatis, quibus ceteri serviunt, imperans, nullam ejus nec ante, nec post Christum natum notitiam habuit. Itaque desolandum est error Helvidii, ut ait D. Thomas 3. part. quæst. 28. art. 3. qui dicitur præsumpsit, matrem Christi post partum a Joseph carnaliter cognitam, & alios filios genuisse. Nam quod dicitur apud Mattheum (Cap. I. 18. 25.): antequam conveniret, ex eo, non sequitur, ait Hieronymus (In Matth. cap. I. pag. 1. & 2.), quod postea conveniret, sed Scriptura, quod factum non sit, ostendit. Neque item obstat illud apud eundem Mattheum: Non cognoscebat eam, donec peperit filium suum primogenitum: quoniam hic mos est divinarum Scripturarum, teste eodem Hieronymo, ut primogenitum non eum vocent, quem fratres sequuntur, sed eum, qui primus omnium natus sit. [21] Ea vero est adverbii donec, vel usque ratio, & vis, quemadmodum ex Hieronymi sententia docet S. Thomas [Loc. cit. ad 3.], ut significet etiam infinitum tempus, secundum illud Psalmi 113. Oculi nostri ad Dominum donec misereatur nostri: ex quo non est intelligendum, quod post imperatam misericordiam oculi avertantur a Deo. Et secundum hunc modum loquendi significatur ea, de quibus posset dubitari, si scripta non fuissent: cetera vero nostre intelligentie derelinquantur. Et secundum hoc Evangelista dicit, matrem Dei non esse cognitam a vivo usque ad partum, ut multo magis intelligamus, cognitam non fuisse post partum. [22] Tandem qui in Evangelio fratres Domini me-

memorantur [nam hoc quoque opponit Helvidius] Domini fratres sunt non natura, quasi ex eadem matre, aut ex eodem patre geniti, sed cognatione: quo sensu nomen fratris usurpari solet in Litreis Sacris. (23) Id quod etiam S. Petrus Chrylogosus sermone 48. his verbis prodidit: Callide fratres ingeris, ostentas sorores, ut numero parti sanctæ matris virginitas lateat, obsecratur integritas, & sentitur de filio totum, quod humanum est, nihil divinum. Judæ, quos dicit fratres & sorores Christi, Cleopha sororis Mariæ filii sunt, non Mariæ: & fratrum, & sororum filios, fratres nuncupat & divina lex, & humana cognatio. Ergo Christi fratres scilicet non matris virginitas, quæ permansit virgo post partum, sed materteræ ejus scilicet propinquitas essentio. Beata Maria si alios filios habuisset, a Christo mater in ipso crucis tempore, in articulo ipso mortis non discipulo tradideretur, non commendaretur extraneo. (24)

9. Qua de causa dicitur esse pater Christi?

R. Triplici de causa. I. Primum quia Christi nutritus fuit, ut Origenes: deinde quia communione pater Christi credebatur, ut Hieronymus: postremo quia vir & maritus erat Mariæ Virginis matris Christi, ut Augustinus docet. Origenes verba sunt hæc ex hom. 16. in Lucam: Quamobrem mirabatur & pater: sic enim appellatus est Joseph, quia nutritus fuit. (25) Hieronymus adversus Helvidium cap. 2. (Pag. 310.) ita scribit: Excepto Joseph, & Elisabeth, & ipsa Maria, paucisque admodum, si quos ab his audisse postulum existimare: omnes Jesum filium existimabant Joseph: in tantum ut etiam Evangelistæ opinionem vulgi experientes, quæ vera historie lex est, patrem eum dixerint Salvatoris. (26) Apud Augustinum lib. 2. de consensu Evangelistarum cap. Serry Tom. III.

Alii volunt, non cognovisse Mariam visu, quod ejus facies post Christi Domini conceptionem tanto fulgore coruscavit, ut nec aspicere, nec agnosci posset. Quæ pia commentatio nullo sacrarum Scripturarum, nullo Traditionis testimonio roboratur.

S. Hilarius in Mattheum cap. 1. §. 3. si quidem sententiam ejus assequor, existimat, Josephum post partum cognovisse eam, hoc est intellexisse, jam tum eam conjugem esse, & dici posse, quæ antea desponsata potius, aut sponsa dici poterat. Dehinc quia desponsata esset, in conjugem recipitur. Cognoscitur itaque post partum, id est transit in conjugis nomen. Cognoscitur, non admiscetur. . . Ergo & conjugis nomen sponsa suscepit, & post partum in conjugem recognoscit, tantum Jesu mater ascendit.

(23) Lege annotationem nonam ad cap. 6. Vitæ Mariæ Virginis.

(24) Eodem modo disputant S. Epiphanius her. 78. §. 10. S. Chrysostomus in Matth. hom. 5. pag. 47. S. Paulinus epist. 50. alias 43. §. 17.

(25) Inter Opera S. Hieronymi tom. 7. pag. 293. editionis Veronenis.

Origenem sequitur S. Cyrillus Hierosolymitanus Catechisi 7. §. 9. Joseph Pater Christi dicitur est ratione cura in alendo, educandoque collata. Ad Origenem dissentit Gulielmus Estius in 4. Sent. dist. 30. §. 11. Primum quia Scripturæ consuetudo non habet, ut nutritus pater, & nutritrix mater dicatur. Deinde quia Virgo illum etiam in patris vocabulo sibi præponit dicens: Pater tuus & ego. Idem facit Evangelista dicens: Erant pater ejus, & mater, ne forte patris humilitatis causa tantummodo id Virginem fecisse. Tertio quia Lucas vocat ambos parentes, Græcè πατὴρ, quasi genitores, quia, ut dictum est, generatio filii etiam ad Joseph jure conjugii pertinet. Quarto quia ab eodem Evangelista dicitur, quod erat subditus illis, nempe tamquam filius parentibus. Quem locum videt Augustinus lib. 1. de nuptiis & concupiscentia cap. 11. Postremo quia tam Lucas, quam Mattheus generalitatem Christi dicunt per Joseph, quod absurde fieret per eam, qui non alia ratione pater est, quam quia nutritus.

(26) Subjicit et velligio Hieronymus: Et cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent de illo secundam consuetudinem legis. (Luc. cap. II. 27. 33. 41. 42.) Et alibi: Et erant pater illius & mater admittentes super eis, quæ dicebantur de eo. Et rursus: Et ibant parentes ejus per annum in Jerusalem in solemni die Paschæ. Ad deinde: Et completis diebus, cum revertentur, remansit pater Jesus in Jerusalem, & non cognoverat parentes ejus. Ipsa quoque Maria, quæ ad Gabrielem responderat dicens: Luc. cap. I. 34. Quomodo fiet hoc, quia virum non cognosco? quid de Joseph loquatur, ausculta: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus, & ego dolentes quærebamus te. Non enim hæc Judæorum, ut plerique argumentantur, non illudentium vox est. Evangelistæ patrem Joseph dicunt: patrem Mariæ constituit. Non quod, ut superius indicavi, vere pater Joseph fuerit Salvatoris: sed quod ad famam Mariæ conservandam, pater sit ab omnibus existimatus.

Idem S. Hieronymus in Jeremiam cap. 24. pag. 291. tom. 4. Multa in Scripturis Sanctis dicuntur juxta opinionem illius temporis, quæ gesta referuntur, & non juxta quod rei veritas continet. Joseph in Evangelio pater Domini vocatur, & ipsa Maria, quæ sciebat se de Spiritu Sancto concepisse, & responderat Angelo: Quomodo enim intulid, quoniam virum non cognosco? loquitur ad filium, Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce ego & pater tuus dolentes quærebamus te.

(27) Hieronymus, & Augustini sententiam probat Beda in Lucam cap. 3. pag. 255. tom. 5. & homilia in Dominica intra Octavam Natalis Domini pag. 199. tom. 7.

S. Hilarius in Matth. cap. 1. §. 3. pag. 671. Quotiescumque de utroque (Joseph & Maria) fit sermo, Mater potius Christi, quia id erat, non uxur Joseph est nuncupata, quia non erat.

(28) Idem ibidem: Sed neque postquam ex Aegypto rediit, diu superavit. Agebat tum Christus annum ætatis quartum. Josephus LXXXIV. excesserat, cum ex Aegypto reversus est. Post hæc alius VIII. vixit. Pater nonquam evoluitis annis illis Josephus moritur, ac Jesus non amplius sub illo, sed in ejus domo duravit educatus est.

10. Quando vivere desuit?

R. Placet omnibus fere, Josephum vivere desuisse, antequam Christus Domini doctrina fuz prædicatione ad cœlestem beatitudinem certum ac directum iter hominibus monstrare inciperet (Bar. ad an. 12. §. 8. & 9.). Namque ut ait Eftius in lib. 4. Sent. dist. 30. §. 8. ad 4. Evangelista nullam illius, tamquam adhuc viventis, mentionem faciunt post illud Luc. 2. Et erat judicium illis. Profecto non legimus apud Joannem (Cap. II. r. 2.), interfuisse nuptiis in Cana Galilææ celebratis, quibus Jesus, ejusque mater interfuit. Neque item legimus, Nazarenos apud Mattheum (Cap. XIII. 54.), & Marcum (Cap. VI. 3.) sapientiam Christi admirantes voce illa Nonne hic est faber, filius Mariæ, frater Jacobi, & Joseph, & Judæ, & Simonis? nonne & sorores ejus hic nobiscum sunt? Josephum ejus patrem commemorasse: commemorasset autem, si ille, quemadmodum Mariæ ejus mater, fraterque, & sorores, in vivis adhuc fuisset. Neque demum in Evangelio D. Lucae (Cap. VIII. 20.) legimus: Pater tuus, Mater tua, & fratres tui stant foris: sed tantum Mater tua, & fratres tui, nulla mentione facta Josephi. Atque hoc quidem argumento utitur S. Epiphanius hæc. 78. §. 10. (28) & Joannes Archiepiscopus Thessalonicensis de Christi

Fff

Re.

Resurrectione (In Bibl. Patr. tom. 12. pag. 822.); ille ut probet, Josephum migrasse ex hac vita post annum Christi duodecimum, hic ut doceat, id, quod dicimus, *jam tum Josephum diem obiisse, cum Dominus triginta annorum factus predicare cepit*. Uterque vero eos refellit, qui dicunt, Josephum morti Christi supervixisse, quia Christus, Josepho vivo, moriens matrem suam Joanni non commendasset. [29]

11. Quo die mortuus est, & quo in loco sepultus?

R. Utrumque dubium ac varium est. Nam Josephi sepulcrum fuisse in valle Josaphat prope tumulum Simeonis fenis, prodit Beda, aut quisquis est alius auctor libelli *de locis Sanctis* cap. 6. (Pag. 365. tom. 3.) quem secuti sunt plures ex recentioribus. Bollandus tamen ad diem 19. Martii (Pag. 7.) existimat, illud potius esse sepulcrum Josephi illius *Justi*, qui cum Martha electus est, ut subrogaretur in locum Judæ. Augustinus vero Calmet differtat. de S. Joseph S. Mariæ Virginis conjugæ, præposita Evangelio D. Lucæ, art. 8. arbitratur, mortuum ac sepultum Nazarethi, quod in ea Urbe, referente Mathæo [Cap. II. 14. & IV. 13.], habitaverit post reversionem ex Ægypto, in eaque Christus Dominus manserit usque ad initium prædicationis. Jam ejus vitæ supremus dies non minus incertus est atque ignotus, quam ætas ejus. Undevicesimus mensis Martii notatur in vetustissimis Martyrologiis, qui tamen sero festus sanctusque haberi cepit, curante videlicet piissimo viro Joanne Gersonio, qui anno 1429. excessit e vita. Summa quoque S. Teresæ in S. Josephum pietas ac religio multum promovit ad cultum ejus augen-

dum. (30) Copti, alique Orientales, immo nonnullæ Italarum Ecclesiæ ei honorem habent die 20. Julii.

12. De Reliquiis S. Joseph sunt ne aliqua cognita digna?

R. Sunt hæc apud Bollandum (Martii 19. pag. 15. 16. 17.), anulum virginalis conjugii arham miraculis probatum servari Perusæ in Umbria; (31) partem pallii, quo natum Salvatorem S. Josephus excepit, una cum ejus scipione esse Romæ in Ecclesia S. Cæcilie trans Tiberim, & partem alteram in Ecclesia S. Anastasie; quod pallium subtili esse coloris ex fide eorum, qui inspexere, scribit Joseph Geldolphus a Ryckel in suo Phylacterio, ex Reliquiis sacris Jesu, Mariæ, Annæ, Joseph composito. In Ecclesia Aquigranensi inter Reliquias a Carolo Magno Jerosolyma acceptas ostendi pannos aliquot nomine primarum Christi fasciarum in stabulo Bethlehemico, quos qui videret, ut ait jam citatus Geldolphus, *tibia hinc viatoria, seu perones involvendo puero haud idoneos judicaret*, quamvis S. Josephi caligæ antiquitus appellarentur. Tandem superesse quædam vascula, quæ sanctis conjugibus, & Christo filio usui fuisse creduntur: quoniam simul cum eorum adicula ab Angelis Laurentum translata sunt. Post hæc idem Bollandus subjungit, neminem esse qui alias præter memoratas Josephi reliquias requirat, vel habere se dicat.

Hæc habeo ex antiquis litteris & collecta fideliter, & integre exposita de Christo Jesu, de Maria Virgine Matre, de Joseph Virginis Sponsa, Familia illa iavii Myrterii, & adorandæ dispensationis, unde produit nobis æterna salus.

IN-

(29) S. Hieronymus adversus Helvidium cap. 6. pag. 313. *Illam de Cruce Dominus jam viduam, ut matrem Joanni commendabat*. Forbitan aliquis dicat, Christum Dominum eam ob causam commendasse Joanni matrem suam, quod Josephus esset admodum senex, & alterius ope ipse indigeret: Cur ergo Dominus senem patrem æque, ac Virginem matrem Joanni non commendavit?

Serry. Exercitat. 25. §. 3. *Non desunt Ecclesiæ Patres, qui Josephum, Christo moriente, adhuc in vivis fuisse putant, Christumque nihilominus Virginem matrem Joanni, non Josepho licet superstiti commendasse, ut ea ratione palam significaret, nullum Mariam inter & Josephum carnale commercium accessisse. Ita D. Chrysolomus hom. 5. in Matthæum, S. Ambrosius lib. de Inhit. Virg. cap. 6. Epist. 1. lib. 1. in Lucam ad cap. 1. & lib. 10. ad cap. 23. S. Augustinus serm. 81. de Tempore, Auctor sermonis de Passione Domini apud D. Cyprianum. Hujus quidem sermonis auctor, item auctor serm. 81. de Tempore, qui nunc est 13. Appenacis apud Augustinum, & S. Ambrosius id videntur indicare, quod vult Theologus eruditissimus: quamquam auctor sermonis 81. de Tempore id dicit per analogiam, quæ ut ait Tillemontius in vita S. Josephi pag. 78. historici facti fundamentum esse non potest, & S. Ambrosius ita perplexè loquitur, ut contra idem Tillemontius ex eo colligerit, Mariæ, Christo moriente, nullum misse maritum.*

Sauetus vero Chrysolomus cit. hom. 5. in Matthæum pag. 47. ex eo, quod Christus moriens Virginem matrem Joanni commendavit, hoc solum concludit. *Nec postea, inquit, quidem eam, quæ tali modo mater effecta est, & novo illustrata partu, novaque puerperio, ille justus aliquando fuerit ausus attingere. Si enim cognovisset eam, & loco habuisset uxoris, quomodo illam Dominus quasi absque solatio, & neminem penitus habentem, discipulo commendare curasset, jubens ei, ut eam reciperet in sua?*

Idem Chrysolomus hom. 3. in Act. Apol. pag. 470. ad verba illa cap. I. 14. *Et erant unanimiter perseverantes in deprecatione: Vides quam fuerint vigilantes. Duo quædam de illis testificatur, alterum quod in precibus perseverarent, alterum quod unanimiter velut hoc eodem animo facientes. Joseph itaque forsitan jam erat vita defunctus, eoque noluit hujus facere mentionem.*

(30) Vite Florentinum in annotat. ad Martyrologium Hieronymianum die 20. Martii pag. 390. & Bollandum die 19. ejusdem mensis pag. 17.

(31) De hoc anulo multa Lambertinus de Fatis B. Mariæ Virginis part. 2. §. 13. ubi agit de institutione Felis Delponationis ejus cum S. Joseph pag. 256.

INDEX CHRONOLOGICUS.

Anni Orbis Conditæ.	Anni Urbis Conditæ.		Anni ante Christum.	Anni ante Æram Vulgarem.
3985.	733.	Conceptio B. Mariæ Virginis die octavo Decembris. fol. 384.	16.	21.
6.				
398	734.	Nativitas B. Mariæ Virginis die octavo Septembris. ibid.	15.	20.
3989.	737.	Præsentatio in Templo anno ætatis tertio. fol. 386. 387.	12.	17.
3997.	745.	Joachimus octogenarius, & Anna annos nata undecim vitam finit ex Cedreno. fol. 380.	4.	9.
3989.	747.	Angelus Gabriel nuntiat Zachariæ futurum ut filium ex uxore sua Elisabetha suscipiat. fol. 304. Elisabetha concipit post mensem Septembrem. ibid.		7.
4000.	748.	Annuntiatio B. Mariæ Virginis die vigesimo quinto Martii. fol. 393. 390. Maria Virgo convenit Elisabetham cognatam suam. fol. 391. Nativitas Joannis Baptistæ die vigesimo quarto Junii. fol. 305. NASCITUR CHRISTUS DOMINUS anno Orbis conditi circiter 4000. fol. 304. Die vigesimo quinto Decembris. pag. 305. In diebus Herodis Regis. fol. 317. Consulibus C. Lælio Balbo, & C. Antistio Vetre. fol. 320.		6.
4001.	749.	Annus Christi primus usque ad diem quintum & viceimum Decembris. Kal. Januariis circumciditur fol. 309. Die sexto ejusdem mensis adoratur a Magis. fol. 312. Præsentatur in Templo die secundo Februarii. fol. 315. Purificatio B. M. Virginis eodem die 2. Februarii. fol. 339. Josephus Nazaretho relicta fugit in Ægyptum cum puero, & matre ejus. fol. 316. Herodes occidi jubet omnes pueros bimos. fol. 317.	1.	5.
4002.	750.	Herodes moritur. ibid. Josephus regnante Archelao Herodis filio revertitur ex Ægypto. ibid.	2.	4.
4005.	753.	NATALE CHRISTI DOMINI SEGUNDUM ÆRAM VULGAREM die quinto ac vicefimo Decembris hujus anni, quæ tamen Æra numeratur a Kal. Januariis anni sequentis. fol. 304.	5.	1.